

ROBIENIEC (1) *sb m*

o oraz *oba e* *prawdopodobnie jasne* (tak w *robienie* oraz *-ec*).

sg N *robieniec*. ◇ [A *robieńca*. ◇ *pl N* *robieńcy*.]

Sł stp *notuje*, *Cn*, *Linde* *brak*.

1. *Sługa, parobek*: *Assecla, humilis persona alteri subjecta vel domesticus, familiaris, servus, robyenecz, panoszka* *BartBydg* 15.

2. [*Uczący się rzemiosła*: Na ktore obchody kościelne Miistrzowie tych rzemiosł Szinkownich na kazde Suche dni po pulgrofku, towarzisze ich takze po pulgrofku, a robieńczy po szeliągu dawacz są powinni *MetrKor* 117/442v; *HistUstr* II 66.

robieniec czego: *MetrKor* 117/447 *cf Szereg*.

W połączeniu szeregowym: kiedyby brath albo mistrz tych rzemiosl [...] przemowil by tu v mistrza ktorego tych rzemiosl Szinkownich towarzisza, chloipcza, albo robienicza, [...] ma bycz sluzna winą [...] karan *MetrKor* 117/447.

Szereg: »towarzysz albo robieniec«: Vchwalaią gdyby towarzys albo robieniecz tych rzemiosl niesluznie się od mistrza swojego odprawil a swowolnie przes wiadomosci odszedl, [...] ma bycz karan *MetrKor* 117/447. [*Ponadto w połączeniu szeregowym*.]

Synonimy: 1. *chłop, człowiek, dusza, kmieć, parobek, poddany, sługa, służący, służebnik*; 2. *czeladnik, towarzysz*.